

efter Behov, det vil sige, nu kunde der lægges paa Ligningen paa Indkomst, hvad Ligningen paa fast Ejendom lettedes for. Stoppede man nu i Frederiksberg Kommunalbestyrelse for sin ene Indkomstkilde, kunde man fremtidig lade den anden rinde saa meget rigeligere. Derved svandt de økonomiske Betæneligheder.

Naturligvis kunde det tænkes, at Grundskatten paa Frederiksberg var saa tyngende, saa høj, at det var rimeligt at lette den, uanset at det kun kunde ske ved at lægge saa meget mere over paa andre Skatteydere. Her har man nu under Forhandlingerne udelukkende haft Københavns Skatteforhold for Øje. Man har ikke spurgt, om en kommunal Grundskat f. Eks. paa 360 Kr. paa en Ejendom foran i Frederiksberg Allé, som til Ejendomsskyld er vurderet til 90,000 Kr., i og for sig er for høj i Forhold i øvrigt til Kommunens Byrder og til Ejendommens Fordel af de kommunale Goder, men udelukkende set paa, hvad Grundafgiften er i København, og holdt sig dertil. Nu kan Staten jo umuligt paatage sig den Opgave at sørge for, at de kommunale Skatter i een Kommune ikke bliver højere eller lavere end i Nabokommunen, og Staten forbyder heller ikke, at der i een Kommune lignes efter et andet Forhold mellem Skat paa fast Ejendom og Skat paa Indkomst end i en anden. Men selvfølgelig maa det indrømmes, at der mellem de to Nabokommuner København og Frederiksberg er et saa særligt Forhold, et saa intimt Forhold, at det har stor Betydning for Ejere af faste Ejendomme i den sidstnævnte Kommune, at deres Ejendomme ikke i følelig Grad beskattes stærkere end de københavnske. Saaledes som Sagen nu ligger for her i Tinget, er jo ogsaa Argumentationen samlet om det ene, at Lovforslaget skal give Frederiksberg Grundejere samme Vilkaar som Københavns med Hensyn til den kommunale Beskatning paa fast Ejendom. Her er det imidlertid saaledes, at der jo i Virkeligheden ikke er to kommensorable Størrelser, der kan sammenlignes. Naar vi nu sætter som den faste og den samlede Grundbeskatning paa Frederiksberg 5,65 pro mille af Ejendomsskyldværdien, er det i og for sig ganske umuligt at afgøre, om vi hermed har truffet det Tal, der gælder for København. Allerede det, at en Vurdering til Skatteansættelse sker efter Ejendommens Assurancesum plus et Tillæg for Grunden, der dog ikke maa overstige 10 pCt. af Assurancesummen, giver jo en højst forskellig Promille af Ejendomsskyldværdien for de enkelte Ejendomme. Denne

bliver langt lavere for Ejendomme med kostbare Grunde, hvor Grundens Værdi er langt mere end de 10 pCt. af Bygningens Assurancesum, end for Ejendomme, der er opførte paa billigere Arealer. Dernæst er Hovedparten af de københavnske Ejendomsskatter Arealsskat, hvortil intet tilsvarende findes paa Frederiksberg med Undtagelse af Vandafgiften, som i København er inkluderet i Arealsskatten, men paa Frederiksberg er en særlig Skat. Ved Sammenligning mellem de to Kommunes Skatter paa fast Ejendom bevæger man sig derfor stadig paa Omraader, hvor Sammenligning er mere end vanskelig, i alt Fald ikke kan give Resultater, der kan gælde som almindelige. Frederiksberg Skatteudvalg, der har behandlet Sagen i Aarevis, har til nærmere Undersøgelse taget en Stikprøve af 17 frederiksbergske Ejendomme og undersøgt, hvad kommunal Skat der vilde paahvile disse efter de københavnske Regler. Maa jeg nævne en enkelt af disse, Ejendommen Frederiksberg Allé Nr. 4, altsaa kun faa Meter fjernet fra Københavns Grund. Den betaler i Grundskat 360 Kr. Den vilde efter københavnske Regler slippe med 115 Kr. Men saa vilde den som københavnsk Ejendom være paalignet 379 Kr. i Arealsskat. Heraf betaler den som frederiksbergske Ejendom intet med Undtagelse af sin Vandskat, der for København er inkluderet i Arealsskatten. Dernæst er den kommunale Ejendomsskyld paa Frederiksberg 45 Kr., medens den efter de københavnske Regler vilde blive 108 Kr. Facit er saaledes, at Ejendommen betaler i Kommuneskat 493 Kr., medens den efter københavnske Regler vilde komme til at svare 615 Kr.

Til Gengæld vilde en anden af de undersøgte Ejendomme i Frederiksberg Allé, der har et stort Areal — vistnok en stor Have — i Forhold til Ejendommens Assurancesum, slippe med 280 Kr., medens den nu betaler 295 Kr. Udvalget paa Frederiksberg skriver derfor i sin Indstilling, der konkluderer med at anbefale Forslaget, at Resultatet af disse Beregninger er, at „medens Villaejendomme viste sig noget højere beskattede efter de frederiksbergske end efter de københavnske Regler, vilde disses Anvendelse bringe Skatterne for de almindelige Beboelsesbygninger, som udgør langt den overvejende Del af den frederiksbergske Bebyggelse, over de nuværende Skatter”. Altsaa, de københavnske Regler, anvendte paa Frederiksberg, vilde for den langt overvejende Del af Ejendommene give højere Skatter end de nuværende.